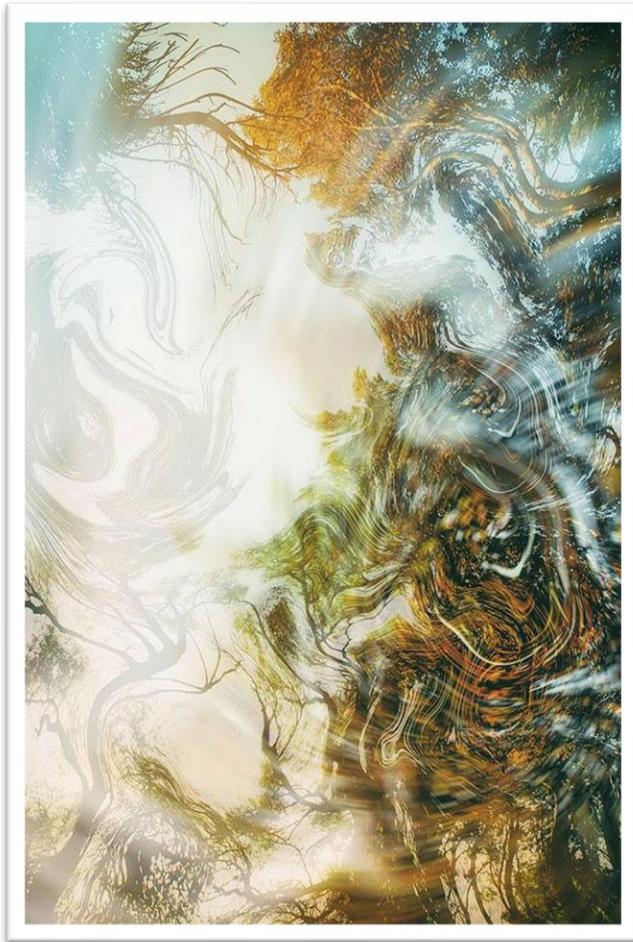

Ötvös Németh Edit

Tükröződő

Körbe-körbe, karikába
cseppek hullnak egy nagy tálba,
egymás után sorakoznak,
napsütésben felragyognak.
Zavaros a lavór alja,
fák fekszenek sorban rajta,
törött énjük zavaros kép,
vasalva lesz majd fotogén.

Ötvös Németh Edit

Tartás

Egyedül áll ragyogásban,
ágain már levél nincsen,
boldogsága, csupán árnyék,
nem harcol már érveivel.
Fagyos a föld körülötte,
melegséget csöpp napsugár,
ad neki mi ágára száll,
majd délután meggyötörve.
Mégis büszke, van rajt' tartás,
akkor is, ha majd kivágják,
felfűti a szobát télen,
füstje száll a fakó égen.

Ötvös Németh Edit

Fényvarázsló

Hiszel-e a fényben,
leheletnyi légben,
apró érintésben
ami megcsillan kéken?
Szárnyaló fantázia
nem fog vissza soha,
vele repülünk mi is
vágtaözva valahova.
Kinyílik az érzék,
elvarázsol a táj,
megbillen a lépték,
a fényvarázsló közöttünk jár.
Halkan szól szava,
mosolya kedves,
fotóin maga,
és apró lelke repdes.
Varázsolj, varázsolj
kérlek, varázsolj még,
a káprázat némán,
elszántan jön felénk.
Látásmódod oly más,
gondolatnyi foszlány,
aszúrozott hímzés,
kíváncsi látomás,
gördülő és kimért
végtelen repertoár.
Kattogó csodádat
terítsd ki elénk,
fénylő optikáddal
a képzelet tengerén.
Varázsolj, kérlek
varázsolj még...

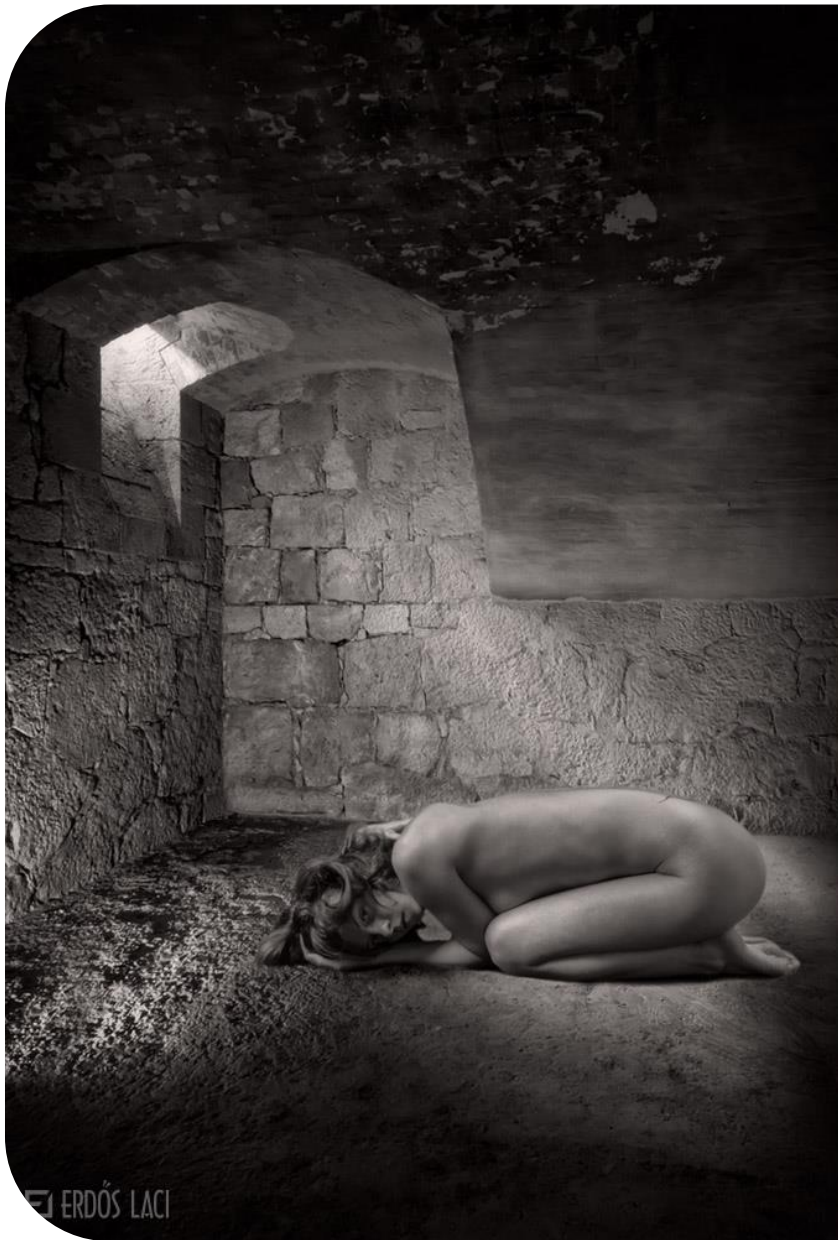
Ötvös Németh Edit

Komor

Csendben alszik a magány,
fénykarika kergeti magát,
laposak az árnyak,
hasztalan méla tárgyak.
Hamu sercen,
szomjasan kortyol a pohár,
piros fazék koccan,
tücsök mászik lassan tovább.
Motoz a rozzant sámlí,
odább csosszan papucsban,
látni a nénit, araszolva moccan.
Szeme árnyék, kíváncsi üveg,
tekintete mégis fakó,
rég nincs neki ünnep.
Elrepült mindenki,
vagy nem is volt, ki tudja,
mesél magának az idő,
kiapadt emlékek kútja.
Tavaszt várja kedvvel,
de, tudja hiába,
fagyos tél borul,
most még a világra.

AMIKOR...

ERDŐS LÁCI

Ötvös Németh Edit:

Amikor...

Amikor szeretsz...
nem érdekel semmi,
amikor szeretsz...
elkezdlek nevetni,
amikor szeretsz...
ezeréves fohász
apró mozaikból
építi a csodám.
Amikor szeretsz...
eltűnnek a gondok,
viharfelhők szűnnek,
nyár melege tombol.
Amikor szeretsz...
nincsenek könnyeim,
az apró zafírok
lelkemnek tükrei.
Amikor szeretsz...
hangod mézes...édes,
amikor szeretsz...
semmitől sem félek.
Amikor szeretsz...
érdemes lesz élni
értelmet a létnek
víg alkonyt remélni.

ERDŐS LÁCI

víg alkonyt remélni!
értelmet a létnek
érdemes lesz élni!
Amikor szeretsz...
semmitől sem félek.
Amikor szeretsz...
még mézes...édes!

ÜLJ LE MELLÉM

Ötvös Németh Edit:

Ülj le mellém

Üres a hinta,
nincs akit ringat,
madzaga kopik
idő meg foszlik,
csendes a nap most,
emléke vaskos,
rojtos foszlányok
hazudós álmok,
délután fénye,
erdő erénye,
gyere el hozzám
simítsd le szoknyám,
vezess a rétre,
érintsd meg végre,
ülj ide mellém,
hallgasd a zeném,
lelkemnek dalát,
Isten angyalát,
hinta-palinta,
a föld felitta
az elsírt gyöngyöt,
porhanyós rögök
között bolyongok,
nem hordok kontyot,
gondolat pajkos,
maszatos arcok,
harmatja alkony
karodban alszom.

κειορρευ ηρζουη
μειμνηη ηηκουλ
μηνζηουη ηιουρ
εουφορη ηηηκοη
ηεω μοιφοη κουηλοη
κοζουη ροηλουθοη
βοημυηλοη ιοηκοη
ηε ηρηη ελουηλοη
ηηηηη ηηηηηηη

Vönöczkiné Gmeindl Margit versei: